

Zelený čtvrtek - mše je zpřítomnění Kristovy oběti na kříži

- Různé zvyky: špenát, salát, dokonce i zelené pivo - proč zelený? (přesmyčkou původního německého názvu Greindonnerstag - lkavý čtvrtek)
 - Zvyk jíst špenát na Zelený čtvrtek je lidovým zvykem, který s duchovním obsahem Velikonoc nesouvisí.
 - začíná tzv. Triduum - třídenní
 - začátek večerní mši Na památku večere Páně a končí na Velikonoční neděli
- Co se děje dnes? Slaví se dvě velmi slavnostní mše svaté:
 1. Dopoledne se setkávají kněží se svým biskupem v KATEDRÁLE na *misse chrismatis*, kde kněží slaví svůj svátek: Ježíš totiž tento den při poslední večeři ustanovil svátost kněžství.
 - kněží obnovují své sliby do rukou biskupa
 - při mši biskup světi 3 oleje (pro mazání nemocných, pro mazání katechumenů a pro mazání kněží a biřmovanců)
 2. Večer se slaví v jednotlivých farnostech *mše na památku večere Páně*
 - Tato mše připomíná, že Ježíš při večeři na rozloučenou a zároveň velikonoční večeři proměnil chléb ve své tělo a víno ve svou krev a přikázal svým učedníkům, aby toto znamení dělali. Je to totiž znamení *nové smlouvy*.

I) Co bude nová smlouva znamenat, ukázal dvojím způsobem:

- Před večeří se Ježíš oblékl jako sluha - otrok - a začal učedníkům umývat nohy.
- Při večeři oznámil, že jeho život bude vydán za všechny lidi, že dává své tělo a prolévá svou krev místo nás, platí naše dluhy Boží spravedlnosti
 - Co tedy je touto smlouvou? Není to smlouva jako někde u právníka, že např. já něco zaplatím a druhý mě třeba postaví dům. Je to manželská smlouva: **já tě přijímám a ty zase přijímáš mě. BŮH NÁS PŘIJÍMÁ I S NAŠIMI HŘÍCHY A MY PŘIJÍMÁME JEHO SYNA, KTERÝ NÁM NEJEN UMÝVÁ NOHY OD HŘÍCHŮ, ALE DÁVÁ SE NÁM JAKO POKRM, ABY BYL BŮH V NÁS A MY V NĚM.** Mezi manželi přece jde o to, aby byli stále spolu.

II) Kdykoli tedy jdeme na mši, "**nejdeme se jenom pomodlit**" jdeme oživit manželskou smlouvu, jdeme obnovit jednotu mezi Bohem a námi. Tělo a krev Kristovy v Eucharistii jsou znamením platnosti této smlouvy. Ježíš učí, že kdo nebude přijímat jeho Tělo a Krev, nebude mít podíl na životě s Bohem. Podobně, když si Petr nechtěl nechat Ježíšem posloužit, aby mu umyl nohy, říká Ježíš: Jestliže tě neumyji, nebudeš mít se mnou podíl. K tomu svatý Pavel varuje: že kdo by jedl eucharistii a nevěřil, že jde o skutečné Ježíšovo tělo a krev, tak přijímá nehodně:

1 Kor **11,29** *Kdo totiž jí a pije, a tělo (Páně) nerozlišuje (od obyčejného chleba), jí a pije si odsouzení. 11,30 Proto je mezi vámi tolik nemocných a churavých a mnoho jich už umřelo.*

Eucharistie je tak naplňováním manželské smlouvy mezi Bohem a člověkem. Každému manželství předchází to, že se většinou ženich do nevěsty zamiluje a potom si získává její srdce, aby se i ona do něj zamilovala. Nádherně je to vyjádřeno v *Písni písní*, ženichem je Bůh a nevěstou lidské srdce, duše:

2,8 *Hlas mého miláčka! Právě přichází, běží po horách, skáče po pahorcích.*

2,9 *Můj miláček se podobá gazele nebo kolouchu laně. Hle – už stojí za naší zdí, dívá se okny, nahlíží mřížovím.*

2,10 *Můj miláček se ujímá slova a říká mi: Vstaň, moje milá, moje krásko, a pojď!*

2,14 *Moje holubičko ve skalním úkrytu, v dutině srázu, ukaž mi svoji tvář, ať slyším tvůj hlas, vždyť tvůj hlas je líbezný a půvabná je tvoje tvář.*

Takovéto setkání se udává kdykoli se Bůh spojuje s námi ve svatém přijímání a proto je Zelený čtvrtek tak skvělým svátkem Boží touhy po lásce k nám.